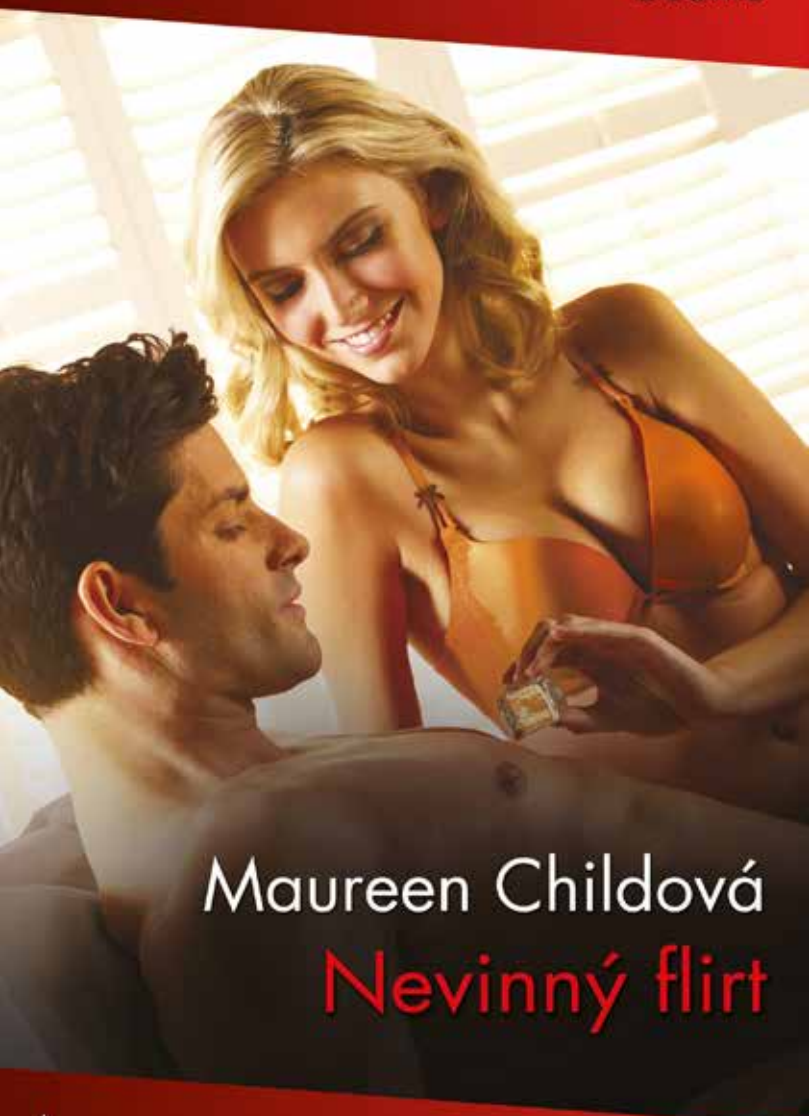

DESIRE®

Maureen Childová
Nevinný flirt

MAUREEN CHILDOVÁ

NEVINNÝ FLIRT

PŘEKLAD

LAĎKA KRÁTKÁ

Milá čtenářko,

jsem rád, že Vás mé příběhy baví. Baví i nás v redakci, kde je pro Vás připravujeme. Vždyť se to jistě stalo i Vám, že jste od někoho slyšela vyprávět o nečekaném seznámení, o osudové události či o naprosto nepředpokládatelném vývoji událostí, které sám vypravěč komentoval slovy: no je to k nevíře, jako by to byla červená knihovna... Ale to jen dokazuje, že přestože se nad některými příběhy nakonec usmějeme, pokýváme hlavou a usoudíme, že je to pohádka, přesto se takové věci dějí. I v reálném životě, v každém věku, i ve velmi složitých životních situacích nás může potkat a také potkává láska.

Jsem rád, že si o tom můžeme číst a že to i můžeme zažívat.

S láskou

Váš Harlequin

Maureen Childová

NEVINNÝ FLIRT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The King Next Door

První vydání:
Harlequin Books, 2013

Překlad:
Laďka Krátká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřtlová

© 2013 by Maureen Child
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2026 (Nevinný flirt: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-3027-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-3028-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-3029-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Prý že pokukuju po ženských! Děláš si legraci?“

Griffin King samozřejmě nepředpokládal, že se dočká odpovědi, jelikož v tuhle chvíli se nacházel v celém domě úplně sám. Rozvaloval se ve vířivce bratrance Rafea a usrkával z plechovky pivo. Jeho pohled však neustále sklouzával do zahrady přes nízký plot, za kterým se sousedka Nicole Baxterová neúnavně plahočila do garáže a zpět s hromadou zahradní hlíny.

Vážně, nikdy neviděl ženu tolik soustředěnou na práci. Většina žen, které znal, nevykonaly nic obzvláště vysilujícího, kromě snad toho, že čas od času rozložily masírovací stůl. Nicole však... byla zkrátka jiná.

Poprvé se setkali před rokem, když se bratranec Rafe ženil s Katií Charlesovou, vyhlášenou šéfkuchařkou, královnou všech kuchařek a kamarádkou Nicole. Kupodivu Katie po svatbě stále pracovala v oboru a ke Griffinovu velkému potěšení jej neopomněla obšťastnit tunami sušenek, kdykoliv zavítal k Rafeovi na návštěvu.

Ale zpátky k Nicole, pomyslel si Griffin a opět se napil z plechovky piva. Přestože pobýval u Rafea více než doma, s Nicole sotva kdy promluvil. Věděl o ní pouze to, že je rozvedená, stará se o dítě a zdá se, že snad nikdy nepřestává pracovat.

Mohla by mi předat trochu té energie a ctižádosti, ušklíbl se pro sebe. Kčertu, už jen pohled na její pracovní nasazení mě značně unavuje.

Přesto od ní nedokázal odtrhnout oči.

Možná to bude tím, že zakázané ovoce nejvíce chutná, pomyslel si. Nemůžu ji mít, a tak mě přitahuje. Jenže, ušklíbl se trpce, jenže se zdá, že mě přitahuje více než jiné ženy. Potřásl zamyšleně hlavou, sundal sluneční brýle a odložil je na okraj vířivky. Odpolední slunce bylo stále ostré, Griffina však příjemně stínil vysoký jilm, který rostl na pomezí dvou zahrad, její a domu, kde dočasně přebýval. Rafe s Katie odletěli na tři týdny do Evropy a požádali jej, aby se jim postaral o dům. Ostatně s radostí jejich nabídku přijal. Rozhodl se totiž prodat byt v řadové zástavbě, který se nacházel na lukrativním místě u pláže. Značně jej již unavovaly davy lidí, které neustále proudily sem a tam, nakukovaly do pokojů a nedopřály mu chvíli soukromí.

Vlastně jsem na tom celkem vydělal, když se rozhlédnu kolem, usmál se spokojeně.

Až na Nicole.

Jeho pohled opět zaujalo její pracovní nasazení, jak si tak vykračovala dlouhými kroky sem a tam po zahradě. Blond vlasy, které jí sahaly po ramena, měla vzadu svázané, aby jí při práci nepadaly do očí. Růžové tričko ostře kontrastovalo se zlatavě opálenou kůží. Jeho pohled však nejvíce přitahovaly její dokonale štíhlé nohy, které ještě více vynikly v džínsových kraťasech. Patrně si je kdysi jednoduše ustříhla z obnošených džínů, jelikož z nich tu a tam visely modré nitky a svůdně se jí pohupovaly po pevných stehnech. Ostatně všechny její křivky byly ladné a dostatečně svůdné na to, aby si Griffin náležitě vychutnával pohled, který se mu nabízel.

Všiml si, že i ona jej po očku pozoruje. Za normálních okolností by to stačilo k tomu, aby začal flirtovat a pozval tu ženu, aby se na chvilku přišla k němu osvěžit do vířivky. Za normálních okolností. S Nicole to však bylo jiné. Raději se držel zpátky a měl k tomu několik zatraceně dobrých důvodů.

„Mami!“

Tak například tohle je jeden z nich, ušklíbl se Griffin a opět se napil piva.

Connorovi byly téměř tři roky. Byl to roztomilý kluk s blondatými vlasy a modrýma očima, stejnými jako měla jeho máma. Ne že by měl Griffin něco proti dětem. Ostatně měl tolik neterí a synovců, že o nich pomalu začal ztrácet přehled. Zdálo se, že Kingovi se řídí heslem: *Milujte se a množte se*.

Co mu však dělalo potíže, byly svobodné matky. Není dobré se s nimi zaplétat, zamračil se zamyšleně a opět uchopil studenou plechovku piva. Obdivoval ženy, které se dokázaly o sebe postarat, starat se o děti, být jim zároveň mámou i tátou, a navíc pracovat. Jenže Griffin netoužil po trvalém vztahu. A když se zapletete se svobodnou matkou, připouštáte k sobě i dítě, což může být ošidné. V každém případě je to komplikace.

S tím měl Griffin již své zkušenosti.

Od jisté doby raději dával přednost ženám *bez dětí*.

Ačkoliv, pomyslel si pro sebe, pro jednu bych snad mohl udělat výjimku.

„Copak potřebuješ, Connore?“ Její měkký hlas příjemně zazněl teplým červnovým odpolednem. Griffina napadlo, že Nicole se nikdy nezdála nervózní nebo netrpělivá navzdory množství práce, kterou musela zastat.

„Taky chci kopat,“ zavolal na ni hošík a mával

v ruce malou plastovou zahradnickou lopatkou. Vypadal jako malý Viking, který se ohání mečem.

Griffin se zazubil pod vousy a vzpomněl si, kolik jam vykopali jako kluci s bratrem mámě v záhonech. A jak se káli za každou uschlou růži, o niž se svou horlivostí přičinili.

„Za chvíli jsem u tebe, zlatíčko,“ zavolala Nicole a bezděky pohlédla přes plot na Griffina. Ten pohotově pozvedl plechovku s pivem na pozdrav.

Nicole se zamračila a prudce se otočila k synovi. „Hned přijdu, jen donesu z garáže bedýnku s květinami, ano?“

„Můžu nějak pomoci?“ zvolal Griffin přes plot.

Ostře na něj pohlédla a jízlivě se ušklíbla. „Nedovolila bych si vás rušit. Vidím, že máte spoustu práce.“

Griffin se bezděky usmál. Nicole se tvářila, jako by na zahradě pořádal přinejmenším pijácké orgie.

„S tím si nelamte hlavu. Nedělá mi problémy se k téhle činnosti zase po práci vrátit.“

„Myslím, že to raději zvládnou sama,“ zamumlala spíš pro sebe a o něco hlasitěji zvolala: „Díky, Griffine. Myslím, že si s tím poradím sama.“

„Fajn. Kdybyste si to však rozmyslela, dejte vědět. Myslím, že tu ještě nějakou chvíli budu.“

„Jako ostatně každý den,“ zaslechl její tiché mumlání.

„Říkala jste něco?“ zeptal se, ačkoliv jí dobře rozuměl.

„Nic důležitého,“ odpověděla a zamířila do garáže, její syn v patách.

Griffin se pobaveně usmíval. Tušil, co si o něm Nicole myslí. První, co ji určitě napadlo, bylo, že je líný. Musel přiznat, že ho to maličko mrzelo, jelikož tohle byla první dovolená, kterou si po pěti letech vybral.

Se svým dvojčetem Garrettem vedli bezpečností agenturu, která byla svého druhu největší na světě, což znamenalo, že firma King Security měla nesčetně zakázek. Před několika měsíci se Garrett oženil s princeznou Cadrie Alexis a od té doby vedl pobočku v Evropě. Griffin měl na starosti celé Spojené státy.

Jenže i workoholici čas od času potřebují dovolenou a Griffin se rozhodl, že si ji vybere právě nyní, když ve svém bytě kvůli realitní agentuře nenašel chvíli klidu. Dosud se nerozhodl, kam by se vlastně chtěl přestěhovat. V každém případě někam blízko pláže. Možná si najde něco podobného jako tenhle dům, ve kterém bydlí Rafe s Katií. V každém případě si najde něco útulnějšího než byt, v němž doposud bydlel. Najednou mu připadal jaksi... cizí. Jeho bývalá přítelkyně jej sice vkusně vyzdobila, jenže Griffin se tam přestal cítit jako doma. Potřeboval změnu, a protože Garrett nedávno udělal několik zásadních životních rozhodnutí, napadlo ho, že udělá totéž. Po čele mu přeletěl mráček a raději se opět napil piva.

Vlastně až nyní si uvědomil, jaký vliv na něj bratr má. Jako by tím, že se oženil, spustil lavinu událostí i v jeho životě. Ne že by se dosud událo něco mimořádného, nicméně skutečnost, že si po letech vybral dovolenou a rozhlíží se po novém bytě, je prozatím víc než dost.

Ostatně s tou dovolenou to není zatím kdovíjaké, ušklíbl se pro sebe. Pár dní se nečinně potloukal po domě a povaloval ve vířivce, ale upřímně, už ho to začínalo značně nudit. Neodvažoval se to však prozatím přiznat ani sám sobě. I když začínal tušit, že to tak je.

Několikrát denně volal do kanceláře, vlastně jen ze zvyku, aby zkontroloval, jestli se něco neděje, až

mu asistentka pohrozila, že dá okamžitou výpověď, jestli s tím nepřestane.

Nechtěl je kontrolovat, to v žádném případě, volal spíše ze zvyku a také kvůli tomu, že vlastně nevěděl, jak naložit s volným časem. S hrůzou si uvědomil, že netuší, jak by člověk měl relaxovat. Nebyl na to zkrátka stavěný. Neuměl sedět a lelkovat. Ostatně Garrett mu to předpověděl. Vsadil se s ním o pět set dolarů, že nevydrží odpočívat ani deset dní, že bude v práci dřív, než se naděje, a opět se s plnou vervou pustí do těch nejnáročnějších úkolů.

To byla pro Griffina výzva. Kvůli té sázce to nevzdá a vybere si celé tři týdny, na které má právo, i kdyby se měl ukousat nudou.

Což se možná brzy stane.

Opět se zamračil a tentokrát si dopřál pořádný doušek piva. Co lidi kčertu dělají, když nejsou v práci?

Něco by se tu přece jen našlo, pomyslel si a zamířil pohled na ladné křivky sousedky. Jenže ta nepřipadala v úvahu – a nebylo to jen kvůli jejímu tříletému synkovi. Dobře si pamatoval, jak Katie před rokem jasně prohlásila, že Nicole pro nikoho z Kingovy rodiny nepřipadá v úvahu. Její rozhodná slova mu zněla dosud v uších.

„Nicole hodně zkusila. Její povedený ex-manžel jí dal řádně zabrat a já nedovolím,“ pronesla rozhodně a každého jednotlivého mužského potomka Kingova klanu provrtala pohledem, „abyste po ní kdokoli vyjel. Nedopustím, aby jí někdo z naší rodiny ublížil.“

Jelikož po světě chodilo tisíce jiných žen, nikomu z Kingovy rodiny nedělalo potíže držet si Nicole Baxterovou hezky od těla. Ostatně Griffinovi to nedělalo nejmenší potíže už kvůli jejímu synovi. Alespoň

doposud. Kdyby měl co dělat, tak by jej to ani nenapadlo. Takhle se ovšem nikdo nemohl divit, že ho to jaksi svádělo pokukovat po tak hezké ženě, ušklíbl se. Ostatně byl jen mužský a jeho tělo jej zrazovalo. Kvůli samé práci, Garrettovým zásnubám a tak vůbec, zapomněl poslední dobou randit a jeho tělo mu to nyní dávalo patřičně najevo. Navíc si všiml, že Nicole po něm také pokukuje, a nedalo se přehlédnout, že snad i ji přitahuje. Měl dost značné zkušenosti se ženami, aby poznal, jestli u některé vzbudil zájem. V takových případech to byl většinou on, kdo začal konverzaci jako první. Ostatní se již vyvíjelo podle stále stejného scénáře.

Jenže za podobných okolností měl pokaždé něco na práci. Nyní se užíral nudou. Na druhou stranu se zdálo, že Nicole se pro samou práci nezastaví. Ta rozhodně nudou netrpěla. Sledoval, jak se opět vynořila z garáže, tentokrát s velkou bednou plnou květin. Z výrazu její tváře se dalo přečíst, jaká je to námaha, a rozhodl se jednat. Odložil plechovku, vyskočil z vany a zamířil k brance. Vmžiku se ocitl v její zahradě a popadl těžkou bednu s květinami. Nicole se zatvářila překvapeně, vzápětí však hrdě pronesla: „Nepotřebuju vaši pomoc, zvládla bych to sama.“

„Já vím, o to jsme se už přeli a vyhrála jste, pokud si pamatuju. Raději mi řekněte, kam to mám položit,“ uzavřel rozhodně a rozhlédl se kolem. Zahlédl hromádky hlíny, které Nicole celé odpoledne neúnavně vršila, a s jistotou k nim zamířil. Půda pod chodidly byla příjemně teplá a měkká a navíc ji svlažovala voda, která mu stékala po nohách. Do zad ho pálilo odpolední slunce a pohled Nicole.

Položil bednu na zem a ohlédl se. Nicole stála

přesně tam, kde ji před chvílí opustil, a zamračeně na něj hleděla. Connor, který ji mezitím chytil za ruku, se na něj naopak přátelsky křenil.

„Nebolelo to, nebo ano?“

„Co jako?“

„Přijmout pomoc.“

„Ani ne. A děkuju, přestože jsem vaši pomoc nepotřebovala a o nic jsem se vás neprosila.“

„Jak šlechetné. Přijímám.“

Krátce se zasmál a vykročil na bezpečné území, totiž opět do vířivky a ke svému pivu. Jasně mu dala najevo, že o jeho přítomnost nestojí. Takže jestli v nejbližším okamžiku zatouží po nějaké aktivitě, zavolá do práce a nechá si raději osobně vynadat od asistentky, rozhodl se.

U branky jej zastavil její hlas.

„Griffine, počkejte!“

Zastavil se a ohlédl přes rameno.

„Máte pravdu. Potřebovala jsem s tím pomoci a vážím si toho. Díky.“

„Tak tomu říkám gesto,“ usmál se. „Takže navrhuje mír?“

Zasmála se a Griffina zalechtalo kolem žaludku. Její zvonivý smích ho zahřál u srdce. V jejích očích zahlédl plamínky a okamžitě v něm rozpoutaly touhu. Jakákoli předsevzetí držet se od ní zkrátka byla tatam.

„Ne snad mír, ale rozhodně příměří,“ oznámila s úsměvem.

Griffin se přátelsky ušklíbl a pohlédl na chlapce. Connor popadl lopatku a se zápalem se pustil do hloubení jam. Opět zaměřil pohled na jeho matku.

„Lepší než nic,“ zazubil se. „Mohla byste mi však vysvětlit, proč se mám prozatím smířit s příměří?“

Prohrábla si rukou vlasy, když jí vánek shodil

neposlušný pramen do čela. Zkontrolovala pohledem Connora a opět pohlédla na Griffina.

„Dobrá, možná jsem nezvolila to správné slovo. Víte, znám Katii a je mi jasné, že vám nařídila, abyste na mě dával pozor a občas mi s něčím pomohl.“

„Nesmysl,“ skočil jí do řeči a potřásl rozhodně hlavou.

„Vážně?“ upřela na něj pohled. Nezdálo se, že by ji příliš přesvědčil.

Griffin sledoval, jak si vánek pohrával s jejími vlasy, stejně jako modré nitky ustřižených džínsů poletovaly kolem jejích opálených pevných stehů. Nos jí zrudl od sluníčka a oči jí spolu s tmavě modrou oblohou potměly. Opět jej zalechtalo kolem žaludku. Jeho tělem projela naléhavá žádost. Vášnivě po ní zatoužil.

Napadlo ho, že určitě dokáže číst myšlenky, a tak pronesl lehkých tónem, aby ji uklidnil, stejně jako sebe: „Dobrá, Katie mi kladla na srdce, abych dohlédl na dům a okolí. Vás konkrétně nejmenovala, což je pro mě polehčující okolnost, nemyslíte?“ usmál se a významně na ni pohlédl. „Naopak, Katie nás všechny důrazně varovala, abychom se vám vyhýbali obloukem.“

„Vás všechny? Koho si pod tím mám představit?“

„Všechno mužské pokolení Kingova klanu,“ upřesnil s úsměvem.

„Tomu nevěřím,“ pohodila hlavou a v očích se jí zablýsklo. Možná překvapením, možná také hněvem.

„Bylo to těsně po zásnubách s Rafem. Důrazně nás všechny varovala, abychom se od vás drželi dále.“

„To je od ní hezké, nemyslíte?“ zamumlala spíš pro sebe a na čele se jí objevil mráček, jak usilovně přemýšlela.

„Ale nebojte. Mě se to netýká. Já jsem vám chtěl jen pomoci. Nenechám se připravit o Kateiny výborné sušenky,“ zažertoval.

V duchu si však musel přiznat, že v její blízkosti má sto chutí vzdát se sušenek a dopřát si jiných radovánek. Jen kdyby neměla dítě.

Stejně tak Nicole se v žádném případě nechtěla vzdát pravidelných dodávek sušenek, které Katie pekla opravdu skvělé. Nejlepší na světě. Na druhou stranu v životě se nabízela i jiná pokušení, například ta, která dokáže poskytnout muž.

Jenže konečně pochopila, co se kolem ní vlastně děje. Od té doby, co se Katie provdala do Kingovy rodiny, všichni svobodní muži, a že jich v jejich rodu byla celá řádka, se k ní chovali jako k mladší sestře. Přátelsky se na ni usmívali, tím to však končilo. Už si začínala myslet, že s ní není něco v pořádku. Ne že by toužila po vztahu, rozhodně ne po trvalém. Jedno manželství měla za sebou, a to jí prozatím stačilo. Proč si však s někým tu a tam nezaflirtovat? Jenže poslední dobou jí začalo dělat starosti, že nedovede u mužů vzbudit zájem, alespoň u mužů z nejbližšího sousedství.

Konečně pochopila, co se vlastně stalo, a značně se jí ulevilo. Katie to myslí dobře, pomyslela si. Je má kamarádka a chtěla mě chránit. Musela jim opravdu pohrozit, když její rozkaz plnili do puntíku. Možná to ale trochu přehnala. Jsem dospělá, mám dítě, pracuju, zkrátka se o sebe dokážu sama postarat.

„Myslím, že to Katie neměla dělat,“ pronesla nakonec zamyšleně.

„Neměl bych jí to za zlé. Chtěla vás jen chránit, což je pochopitelné. Měla s naší rodinou už dříve špatné zkušenosti. Zejména bratranec Cordell se

příliš nepředvedl. Kdysi po ní vyjel a pak si od něj hodně zkusila. Málem se kvůli tomu nedali s Rafem dohromady. Do poslední chvíle se Rafe snažil zatajit své příjmení, aby ho nepustila k vodě.“

„Pamatuju se na to. Tenkrát si přísahala, že už nechce nikoho z Kingovy rodiny vidět do nejdelší smrti.“

„Cordell je mizera.“

„Souhlasím,“ přikývla.

„Co ho znám, tak se takhle chová. Nechápu, co na něm ženy přitahuje. Pokaždé to s nimi dopadne stejně. Možná ale někde existuje žena, která mu oplatí stejnou měrou, a Cordell se konečně poučí.“

„Kéž by,“ usmála se Nicole.

Griffin se na okamžik odmlčel a vychutnával si její úsměv.

„Takže když nám Katie pohrozila,“ pokračoval po chvíli, „že se můžeme nadobro rozloučit se sušenkami, měli jsme se opravdu na pozoru. Všichni je totiž milujeme.“

Nicole se v duchu na Katie ještě maličko zlobila, musela však připustit, že to její kamarádka udělala v dobrém úmyslu. „Jsou opravdu skvělé,“ usmála se a Griffin se na ni přátelsky zazubil, což neměl dělat. Jeho zářivý úsměv v ní zažehnul plamínek, jiskřičku, která přeskočila, a Nicole se zalekla, aby nerozpoutala vášnivý plamen.

Všichni muži z jeho rodu byli přitažliví, Griffin měl však ještě něco navíc. Snad to byl ten úsměv nebo možná jeho pohled, který v ní probouzel zvědavost a sliboval... slastné okamžiky, které už dlouho nepoznala.

Pozorovala jej už hezkou řádku dní. Ostatně nedalo se přehlédnout, jak se celý den válel téměř polonahý ve vířivce na sousední zahrádce. Ostatně